

Štev. 11.

V Ljubljani, 1. listopada 1915.

Leto XVI.

Rožle.

Tri bicke gnal pisane Rožle je past,
oj, Rožle, oj, Rožle pretkani!
Pač mamka mu rekla je: „Sinček ti moj,
le škratev se čuvaj v poljani!“

Pa Rožle se smeje... Glej, bicke vse tri
bo škratom prodal na poljani
za biserov tisoč, si kupi gradič —
oj, Rožle, oj, Rožle pretkani!

Kaj bo pač gradič ti, oj, Rožle, povej!
„V njem zberem junake si zlate.“ —
Kaj bodo junaki ti, Rožle, povej!
„Na vojno grem z njimi — na škrate.

Tam zmagal bom škrate... še radi nazaj
pač bicke mi bodo spet dali,
da mamka ne bodo več hudi namé
in nič me ne bodo zlasali.

Imel bom jaz bicke, imel bom gradič,
cekine, junake pa zlate;
poljana bo moja, tri zvezde mojé,
kraljiče imel bom za brate...“

No, tam v Korotanu naš Rožle živi
in misli tako vse pretkano —
sam Bogek izpolni naj želje mu vse
že jutri na paši zarano!

Jos. Vandot.